

Tager jeg det sidste, de personlige Dpoffresler, saa har han ligesaa ubetinget opoffret sin Tid, sine Kræfter og sin Fortids Stilling for at kunne indtræde i Statstjenesten. Vil man indvende, at den Bei, hvorigjennem han har opnaaet Embedsansættelse, er kortere end enkelte andre Embedsclassers, f. Ex. de Studerendes, saa er denne Paastand af meget tvivlsom Betydning, da man maa erindre, at hele hans Fortid paa en Maade har været en Skole, hvorigjennem han har uddannet sig til denne Stilling, thi vedkommende Autoriteter kunde ifølge de gjældende Bestemmelser ikke indstille ham, naar ikke hans tidligere Liv havde givet ham Dannelse, Modenhed og Indsigt til at beklæde en saadan Post. Dernæst maa det ogsaa erindres, at der er saa Embedsstillinger, der i den Grad som den militaire Befalingsmands betinge medfødt Gvner og Anlæg, der, hvor de i høi Grad ere tilstede, meget hurtigt lade ham avancere sine Kammerater forbi, men, hvor det Modsatte er Tilfældet, seent eller aldrig kunne erhverves. Af Armeens Underofficerer og Menige opnaaede neppe Hundredeparten at blive Officerer, og Størstedelen af dem, der naaede det, maatte dog i eet eller flere Aar gennemgaae en temmelig besværlig Skole i en underordnet og lidet lønnende Stilling, og om man ogsaa vil sige, at Nogle af dem meget hurtigere opnaaede at blive Officerer, saa gjælder det vel her som overalt, at Talentet er privilegeret, og om det end nok saa hurtigt kan svinge sig op til en for dets Kræfter passende Stilling, saa bliver denne Sidstes Retigheder derved ei mindre. Vi kunne derfor ei eenstidig holde os til Tjenestetidens Længde; thi hverken bærer den samme Tid for Enhver lige modne Frugter, ei heller er den for Enhver lige rig paa Dpoffresler, da den kortere Tid ofte kan indeholde en langt større Sum af Anstrengelser, Savn og Besværligheder end den længere. Dette heber jeg navnlig anvendt paa Reserveofficererne. Var det end ei nødvendigt, at han for at opnaae denne Stilling maatte tilbringe en lang Aattrætte ved Skriverskulpulter eller i Studererkamret, saa maatte han derimod ofte samle sin Sjæls hele Ænergie, og paa en Maade sammentrænge et Aars sædvanlige Slid og Slæb i nogle Timers Virksomhed,

og naar han om Morgenen maatte marschere, om Dagen kæmpe, om Natten staae paa Vagt, og, nærved at falde om af Udmattelse, Kulde og Hunger, gjerne vilde give et Aar af sit Liv, for blot nogle Timer at turde lægge sig til Hvile i en Veigrøft, da concentrere enkelte saadanne Dage hele Aars Anstrengelser og Savn i sig og kunne ligesaa lidt maales med Chronometre, som overhovedet tilfulde vurderes af dem, der, omgivne af Livets sædvanlige Bequemmeligheder, aldrig have prøvet Feltlivets Besværligheder. Jeg troer derfor, at man ikke med Rette kan sige, at Afgangen til denne Stilling har været lettere end til Embedsstillingerne i Almindelighed. Angaaende det andet Moment, Værdien af den ydede Tjeneste, maa jeg tilstaae, at jeg ikke kan fatte, at man kan have nogensomhelst Tvivl om, at den Tjeneste, Reserveofficererne have ydet, er ligesaa vigtig som den, Embedsclasserne i Almindelighed præstere. Jeg kan ikke vide, om den Mand, hvem man f. Ex. anbetroeer at føre et Par Hundrede Soldater imod et fjendtligt Angreb, ikke skulde have et ligesaa vigtigt og vanskeligt Hverv som den, hvem man har betruet at føre en Postkæde paa en velindgrøftet Landevei, med en paalidelig Kubst paa Buxen, eller om ikke den, til hvis Trofskab og Dygtighed man betroeer en Post, hvoraf Armeens Sikkerhed og derved tildeels Fædrelandets vigtigste Interesse er afhængig, har et ligesaa vigtigt og ansvarsfuldt Hverv som den, man betroeer Dpshynet med en Accisebod. Jeg kan derfor ikke komme til noget andet Resultat ved Betragtningen af det Embedes Natur, som Reserveofficeren har beklædt, end at det vel kan fortjene at staae i Klasse med andre Statsembeder, og, naar jeg har nogen Tvivl om, hvorvidt mit Forslag skulde finde tilstrækkelig Understøttelse i Thinget, saa ligger den sandelig ikke deri, at jeg har nogensomhelst Frygt for, at man ved moden Dverveelse vil finde de af mig anførte Grunde usyldestgjørende; men det ligger i tvende Omstændigheder, som vel synes at være af underordnet Betydning, men dog kunne faae stor Indflydelse paa Sagens Udfald. Den ene er, at man hører undertiden en Sætning fremføres saa ofte umimod-